

del Evangeli, qu'ha fet dir a Lleó XIII en sa Encíclica *Susplicato*, consagrada a llohar els beneficis de les institucions francescane: «qu'ha sigut la més ferma columna de la civilització cristiana en Europa».

Mes, no s'acaba pas aquí la santa influència de l'Ordre Tercera, va encare més enllà. Ella ha fet del terciari un creyent dócil a les ensenyances de l'Església, animat d'una fe viva que constituïeix sa glòria: conseqüències ben naturals d'un coneixement més perfect de l'Evangeli, a través del qual descobreix a Jesucrist y aprèn a estimarlo apassionadament.

No voldríem pas en cap manera, al defensar una causa que ens es tant volguda, atribuir a l'Ordre Tercera més de lo que li es degut: no obstant, sígans permés dir que l'Ordre Tercera explica palesament la mentalitat de St. Lluís de Fransa, de Santa Isabel, de la Bta. Joana d'Arch y de Colón. Trovém als terciaris al voltant de l'Església pera defensar-la totes les vegades que llurs contraris s'aixecan contra d'Ella: ells han sigut els enemics més terribles del jansenisme y la Reforma.

Un gran llibre se podria escriure sobre l'influència de l'Ordre Tercera en l'Historia. Creyém fermament qu'una pluma més autorizada que la nostra temptará algún jorn aquesta empresa per edificar un monument digne dels beneficis que l'Ordre Tercera ha reportat al mon en el passat. Pero, ¿ha caducat ja llur paper en la societat? ¿aquest monument no serà més que un mausoleo commemorant son recort? Nó, aquest no es pas el nostre pensament. L'exemple encare rescent d'un García Moreno serviria pera desmentirlo. Tothom coneix la prodigiosa odyssea d'aquest home d'Estat dos vegades perfect cristià. No creyém pas exagerar si afirmém que llur regla de terciari, observada no solsament en la lletra sino y sobre tot en l'esperit, ha contribuït en gran manera a enlairar aquest fill il·lustre de St. Francesch a un lloch tan eminent entre les grans figures del catolicisme.

JORDI FABRE.

(*Seguirá*).

Encara que Francesch no hagués fet res més per la Iglesia que establir la Ordre Tercera, n'hi hauria hagut prou pera contar-lo entre 'ls homes més il·lustres de la Iglesia.

Pius X 25 d' Abril 1909.